Magicianul (II)

On Noiembrie 16, 2010

Interpretează-ți în mare taină rolul, astfel încât să te transformi dintr-o persoană insignifiantă într-una cu mari calități de lider.

Deseori când mergeam cu prietenii în oraș îmi plăcea să mă pierd în mulțime, să plec de lângă ei fără ca vreunul să-și dea seama, să mă fac nevăzut scurtă vreme ascunzându-mă în cele mai retrase locuri, ori pornind-o pe străzile scurte, nepavate, fără nume, ca apoi să revin brusc lângă ei. Făceam totul cu mare discreție, pentru a evita orice fel de neplăceri.

Aveam totul plănuit. Ştiam ce voiam, și știam să manipulez lucrurile – le aranjam atât de bine, astfel încât să fie numai în avantajul meu. Uneori pierdeam ceasuri întregi încercând să intuiesc traseul din ziua următoare, bineînțeles plănuind cu discreție fiecare pas. Deseori, ca planul să iasă bine, chiar eu propuneam traseul pe care urma să-l parcurgem; în felul ăsta îmi asiguram o cale de dispariție fără prea mari dificultăți.

E straniu cât de mult puteam să schimb o situație, având în vedere cât de puțin conta pentru prietenii mei absența mea, preț de câteva momente. Felul foarte inspirat și original în care acționam, felul calculat în care plănuiam fiecare detaliu, oricât de mic, de la care pornea întreaga operațiune și până la finalizarea ei, toate astea mă făceau să mă simt mândru, împlinit dintr-un anumit punct de vedere, mă făceau să mă simt creativ și îndemânatic.

Simțeam că mă depășesc pe mine însumi, simțeam că sunt altfel decât ceilalți, simțeam că mă situez cumva deasupra lor. Căci descoperisem secretul transformării – puteam să devin "invizibil" scurtă vreme – iar asta era o mare realizare pentru... un viitor magician.

Leadership: Poți să interpretezi un rol de asociere cu ineditul unei abordări bazate pe confidențialitate, care se află în relație cu rolul de "utilizator final" al unei autorități ireale?

Apoi totul amuți. Nicio mișcare, niciun zgomot nu trăda prezența cuiva pe scena semi-întunecată. Pe chipurile spectatorilor, mai ales a celor din primele rânduri, era așternută neliniștea și tensiunea. Numai magicianul stătea nepăsător undeva, într-un colț al scenei, în umbră, privind toată acea frământare din sufletul spectatorilor căreia i-a dat naștere cu bună știință, procedând ca un maestru care știe în fiecare moment ce să facă.

Spectacolul atinsese punctul culminant. Magicianul se făcuse nevăzut, se transformase într-o ființă invizibilă, într-o fantomă pe care deși nimeni nu o putea vedea, ea nu înceta cumva să existe. El putea vedea totul, dar nimeni nu-l putea vedea pe el, chiar nimeni, căci își regizase "dispariția" cu mare discreție. Era acolo, chiar în fața spectatorilor, învăluit într-o umbră căreia nu-i scăpa nimic din ochi. Dispăruse într-un mod cu totul senzațional, ascunzându-se în cel mai retras loc, iar acum trebuia să reapară.

Totul trebuia făcut în mare taină, cu mare prudență, pentru a evita orice fel de neplăceri. Era o chestiune de moment, de agerime a minții, nu doar a trupului. Dar dacă pentru un magician totul este cât se poate de bine calculat, și fiecare etapă a spectacolului minuțios pregătită, pentru majoritatea spectatorilor părea un mister. Un singur ochi poate vedea mai bine decât mai mulți.

Leadership: Înainte să ajungi să interpretezi un rol mare, începe să dai viață unui personaj !

Şi tu poți fi un om deosebit, un magician, sau un lider, dacă reușești să te diferențiezi de ceilalți oameni din jurul tău și dacă găsești o formulă prin care să te propulsezi în fața lor. Dar pentru asta trebuie să aranjezi atât de bine lucrurile încât să fie numai în avantajul tău, plănuind firește fiecare mișcare strategică. Asta depinde de capacitatea ta de previziune și de intuiție, adică ține de înțelegerea limpede și chibzuită a acțiunilor pe care e necesar să le întreprinzi pentru a-ți făuri propriul personaj care să te reprezinte și pe care să-l dezvolți până la punctul la care va putea oferi multă valoare lumii.

Leadershipul este ca un spectacol de magie: îl regizezi singur și îl prezinți singur (chiar dacă ai o echipă foarte bună în spate), punându-ți în valoare propriile creații, propriile idei și scenarii – spectacol care poate impresiona și emoționa la nivele diferite oamenii, în funcție de *"miracolele"* pe care le produci.

Ca lider, tu interpretezi rolul principal în propriul tău *"spectacol de magie"* , un rol care poate fi pozitiv sau negativ, bun sau greu de suportat, creativ sau mai puțin creativ. Dar dacă nu impresionezi printr-un nivelul interpretativ superior atât din punct de vedere al calității cât și al profesionalismului, și dacă nu ai capacitatea să creezi miracole, atunci nu vei reuși să dai leadershipului tău o valoare prea mare și nu vei putea să te ridici la înălțimea rolului tău.

Leadership: Abilitățile tale din background îți pot asigura un avantaj semnificativ în relația cu folosirea mijloacelor de expresie artistică considerate o variantă de conflict de rol?

Dacă crezi că nu ești pregătit pentru un rol mare, te înșeli ! Dacă cei mai mulți oameni nu văd în tine un viitor lider, arată-le că ochii tăi văd mai bine ca ai lor. Creează-ți propriul tău personaj, și propriul tău spectacol - eveniment care va marca o treaptă ascendentă în cariera ta.

Calitățile și abilitățile tale din background (cele care nu sunt afișate în mod public sau în totalitate, ele putând fi doar interpretate subiectiv și înțelese vag de ceilalți) îți vor asigura un avantaj asupra altora, fără să ai aceeași pregătire ca a lor. Însă trebuie să fii inspirat și original, creativ și îndemânatic și să ai dorința să te depășești pe tine însuți. Trebuie să înveți singur să manipulezi lucrurile – să le aranjezi atât de bine astfel încât să fie numai în avantajul tău.

Un lider își pune în practică abilitățile și competențele, influențând puternic lucrurile. Şi devine apreciat după *"nivelul interpretativ"* la care se ridică.

Leadershipul are aceleași ingrediente ca și un spectacol de magie – diferă doar scopul și locul în care se îmbină ele. Între leadership și un spectacol de magie nu există diferențe prea mari, ele având în comun un lucru care le unește definitiv: miracolul unei prezențe pline de sevă, de originalitate, de optimism și energie pozitivă, de inspirație, o prezență captivantă prin felul în care își interpretează rolul.

Mijloacele de expresie artistice poate fi considerate o variantă de conflict de rol atunci când procesul creator care pune în prim plan natura individului sub forma unei anumite identități, alături de un subiect puternic, nu corespunde unei prestații care asigură controlul situației sau a persoanei în cauză care întreține atmosfera spectacolului.

Cât de complexă este magia pe care o produci încât să poată fi controlată fără efecte

secundare la nivel de profunzime a trăsăturilor și destinului personalității tale?

Concluzie: Se spune că în ranița fiecărui soldat zace bastonul unui mareșal. Prin analogie se poate înțelege că oricine se poate transforma dintr-o persoană insignifiantă într-una cu mari calități de lider, și putem asista la miracolul apariției unei prezențe pline de sevă, la apariția unui personaj deosebit care să pună lucrurile în mișcare pe drumul cel mai bun pentru realizarea scopurilor propuse.

Source: https://neculaifantanaru.com/magicianul-II.html